Lýsingarorð (přídavná jména)

Střední rod

Obyčejně koncovka **-t** (gul*ur* > gul**t**, hrein*n* > hrein**t**, dapur > dapur**t**).

Odchylky:
- souhláska + **ð/d/t** > **t** (harður > hart, vondur > vont, fastur > fast)
- samohláska + **dd** > **tt** (saddur > satt)
- samohláska + **t** > **tt** (flatur > flatt)
- samohláska + **tt** > **tt** (brattur > bratt)
- samohláska > **tt** (hár > hátt, blár > blátt)
- samohláska + **ð** > **tt** (glaður > glatt, góður > gott, erfiður > erfitt) – až na následující výjimky:
- **-aður** > **-að** (většinou participia; kallaður > kallað, lofaður > lofað, adraður > aldrað)
- **-áður** > **-áð** (většinou participia; þjáður > þjáð, skráður > skráð)
- **sannur** > **satt**

Nesklonná adjektiva

-a : andvaka, sammála, einmana, einstaka, hissa, forviða, lasburða, samferða, sammæðra, samfeðra
-ó : halló, púkó, sveitó
-i : hugsi, áríðandi, undrandi, spennandi (obvykle z přítomných participií *-andi*)
-s : efins, vokins
cizí: smart, töff, kúl, sexí, interessant
zájmeno **egin(n)** („vlastní“) je téměř nesklonné, pouze v neutru (NOM/ACC Sg.) má tvar **eigið** a v maskulinu (NOM/ACC Sg.) může mít volitelně podobu **eiginn**

Stupňování

	Miðstig (komparativ)	Efstastig (superlativ)
I	-ari	-astur
II	-ri	-stur
III	-ri	-astur

I) nejběžnější: gulur – gul**ari** – gul**astur**
- kmen má většinou jednu původně lehkou samohlásku následovanou souhláskou
II) velmi často spojeno s přehláskou kmenové samohlásky
- mnoho slov se starou těžkou/dlouhou (s čárkou) samohláskou (opět zdvojení *-rr-* po samohlásce, asimilace):
stór – stær**ri**- stær**stur**, hár – hær**ri** – hæ**stur**, vænn – væn**ni** – væn**stur**
- kmeny končící na *-nn* a *-ng*:
þunnur – þynn**ri** – þynn**stur**, þungur – þyng**ri** – þyng**stur**
III)
- slova na *-legur, -ugur, -aður*:
duglegur – duglег**ri** – duglег**astur**, máttugur – máttug**ri** – máttug**astur**, menntaður – menntað**ri** – menntað**astur**
- většina slov se starou dlouhou samohláskou + *l/n*:
fúll – fúl**li** – fúl**astur**, sæll – sæl**li** – sæl**astur**, fínn – fín**ni** – fín**astur**, seinn – sein**ni** – sein**astur**
- mnoho slov končících (v kmeni) na samohlásku:
nýr – nýr**ri** – nýj**astur**, mjór – mjór**ri** – mjó**astur** (nebo podle II: mjór – mjór**ri** – mjó**stur**)

Nepravidelné stupňování:
gamall – eldri – elstur
góður – betri – bestur
lítill – minni – minnstur
mikill – meiri – mestur
margur – fleiri – flestur
illur – verri – verstur
slæmur – verri – verstur
vondur – verri – verstur

Nesklonná adjektiva:
- analyticky: hissa – meira hissa – mest hissa

Adjektiva bez pozitivu (jen jako adverbium):
(austur) – austari/eystri – austastur
(vestur) – vestari/vestri – vestastur
(suður) – syðri – syðstur
(norður) – norðari/nyrðri – nyrstur
(fjarri) – fjærri – fjæstur
(nær) – nærri – næstur
(fyrr) – fyrri – fyrstur
(inn) – innri – innstur
(út) – ytri – ystur
(síð) – síðari/síðir – síðastur/sístur
(fram) – fremri – fremstur
(aftur) – aftari – aftastur
(niður) – neðri – neðstur
(upp) – efri – efstur
(heldur) – heldri – helstur
(–) – skárri – skástur
(–) – æðri – æðstur

Skloňování v pozitivu: zvláštní, téměř nesklonné – vždy končí na *-i*, kromě singuláru neutra, kde končí ve všech pádech na *-a* (hærr**i** maður – hærr**i** kona – hærr**a** barn; hærr**i** menn – hærr**i** konur – hærr**i** börn)
Skloňování v superlativu: běžné adjektivní skloňování, silné i slabé (vzhledem k funkci superlativu je slabé velmi časté)